

چکیده

زندگی با کودک با آسیب شنوایی برای والدین بسیار چالش برانگیز است و سطوح متفاوتی از تندرستی را برای آنها ایجاد می کند. هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه تنظیم شناختی هیجان و سبک‌های دفاعی با تاب آوری و کیفیت زندگی در مادران کودکان با آسیب شنوایی بود. روش پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری این پژوهش شامل تمامی مادران کودکان با آسیب شنوایی تحت پوشش سازمان بهزیستی شهرستان رشت، در پاییز ۱۳۹۶ به تعداد ۱۰۰ نفر بود که از این بین با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی ساده و با توجه به شرایط ورود و خروج از پژوهش تعداد ۸۰ نفر انتخاب و پرسشنامه‌های تنظیم شناختی هیجان گارنفسکی و همکاران (۲۰۰۱)، تاب آوری کانر و دیویدسون (۲۰۰۱)، سبک‌های دفاعی آندروز و همکاران (۱۹۹۳) و کیفیت زندگی سازمان جهانی بهداشت را تکمیل کردند. داده‌های به دست آمده با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته‌های پژوهش نشان داد بین تنظیم شناختی هیجانی با تاب آوری و کیفیت زندگی رابطه مثبت و معنادار وجود دارد. همچنین، بین نمره کل سبک‌های دفاعی و سبک روان‌آورده با تاب آوری و کیفیت زندگی رابطه منفی و معنادار وجود دارد ($P < ۰/۰۵$). همچنین نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد فاجعه سازی، ملامت خویش، پذیرش، دیدگاه‌پذیری، نشخوار، برنامه‌ریزی، و سبک دفاعی روان‌آورده قادرند به طور سلسله‌مراتبی ۴۹ درصد تغییرات مربوط به تاب آوری در مادران کودکان با آسیب شنوایی را پیش بینی کنند ($R^2 = ۰/۴۸۷$). همچنین، ملامت خویش، فاجعه سازی، سبک روان‌آورده و ارزیابی مثبت قادرند به طور سلسله‌مراتبی ۴۵ درصد تغییرات کیفیت زندگی در مادران کودکان با آسیب شنوایی را به طور معنادار پیش‌بینی کنند ($R^2 = ۰/۴۵۰$). بر این اساس می‌توان نتیجه گرفت تنظیم شناختی هیجان و سبک‌های دفاعی با تاب آوری و کیفیت زندگی مادران کودکان با آسیب شنوایی رابطه داشته و قادر به پیش‌بینی معنی‌دار آنها هستند.

کلید واژه‌ها: تنظیم شناختی هیجان، سبک‌های دفاعی، تاب آوری، کیفیت زندگی، آسیب شنوایی